

Sygn. akt III Cz 259/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędziowie SO Barbara Braziewicz

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzycielki (...)Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko dłużnicze W. K.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 14 września 2015 r., sygn. akt I Co 1658/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 259/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 września 2015 roku Sąd Rejonowy w w Z. odrzucił skargę na orzeczenie referendarza sądowego wskazując, że skarżąca została wezwana 20 marca 2015 roku do uiszczenia opłaty od skargi w kwocie 50 zł oraz usunięcia jej braków formalnych poprzez złożenie odpisu skargi w terminie tygodniowym pod rygorem jej odrzucenia. Termin ten upłynął bezskutecznie 27 marca 2015 roku, a braki nie zostały usunięte. Skarżąca zaś pismem nadanym 4 września 2015 roku złożyła tylko odpis skargi. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 398²² § 5 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła W. K. wskazując, że nie otrzymała awiza dotyczącego wezwania do usunięcia braków, co więcej nie otrzymała także powtórnego awiza, a co za tym idzie została pozbawiona możliwości uiszczenia prawidłowo opłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarządzeniem z 23 lutego 2015 roku skarżąca została wezwana do usunięcia braków fiskalnych i formalnych skargi na orzeczenie referendarza sądowego w terminie siedmiu dni pod rygorem jej odrzucenia. Z dokumentu znajdującego się na karcie 37 akt wynika, że wezwanie to zostało przesłane na adres skarżącej w Z. przy ulicy (...), natomiast z uwagi na

nieobecności adresata 5 marca 2015 roku pozostawiono tę przesyłkę w placówce pocztowej (...) w Z. przy ul. (...) (...), o czym umieszczono zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej, zaś powtórne zawiadomienie zostało dokonane 13 marca 2015 roku, natomiast w terminie siedmiu dni nie została odebrana przesyłka skierowana do skarżącej.

W obecnym stanie prawnym dowody doręczenia przesyłek nie mają mocy dokumentu urzędowego, w związku aktualną treścią art. 17 ustawy z 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012, poz. 1529 ze zm.). Ten przepis stanowi, że potwierdzenie nadania przesyłki rejestrowanej lub przekazu pocztowego wydane przez placówkę pocztową operatora wyznaczonego ma moc dokumentu urzędowego. Operatorem wyznaczonym jest obecnie (...).

Przesyłkę w rozpoznawanej sprawie doręczał operator (...) S.A. W odniesieniu do tego operatora, żadne wystawione przez niego dokumenty nie mają mocy dokumentu urzędowego. Ponieważ dowód doręczenia przesyłki nie ma mocy dokumentu urzędowego, to stanowi on dokument prywatny, a pozwana zaprzeczyła treści dowodu doręczenia podnosząc, że nie otrzymała kierowanej do niej przesyłki, albowiem w skrzynce oddawczej nie było dokumentu awiza. Dlatego też do oceny mocy tego dokumentu ma zastosowanie art. 253 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. Zakwestionowany dokument nie pochodzi od skarżącej, a zatem nie jest ona obciążona dowodem na podniesioną przez siebie okoliczność (art. 253 k.p.c.). Tym samym dla oceny, czy w rozpoznawanej sprawie zaistniały podstawy do odrzucenia jej środka zaskarżenia konieczne jest zbadanie przez Sąd z urzędu prawidłowości doręczenia wezwania do niej skierowanego. Dokonując tego badania Sąd Rejonowy powinien ustalić u operatora pocztowego osobę doręczyciela, a następnie wezwać go na posiedzenie celem przesłuchania. Nadto winien wezwać skarżącą i odebrać od niej oświadczenie co do okoliczności istotnych dla ustalenia prawidłowości tego doręczenia.

Sąd Rejonowy nie przeprowadził jednak żadnego postępowania dowodowego mającego na celu wyjaśnienie okoliczności związanych z doręczeniem.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji. Ponownie rozpoznając sprawę w tym zakresie Sąd Rejonowy zbada z urzędu prawidłowość doręczenia, a co za tym idzie ustali u operatora pocztowego osobę doręczyciela, następnie przesłucha go, a także wezwie skarżącą celem odebrania od niej oświadczenia co do okoliczności istotnych w zakresie prawidłowości doręczenia. Po przeprowadzeniu tych czynności Sąd Rejonowy podejmie decyzję co do istnienia podstaw do odrzucenia środka zaskarżenia. Jeżeli natomiast uzna, że doręczenie nie było prawidłowe, wezwie skarżącą ponownie do usunięcia braków skargi na orzeczenie referendarza sądowego i w zależności od wyniku tego wezwania nada sprawie dalszy bieg.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Barbara Braziewicz